

ואת יהודה שלח לפניו
 אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן ויאסר
 יוסף מרכבתו ועל לקראת ישראל אביו גשנה
 וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד:
 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי
 את פניך כי עודך חי ויאמר יוסף אל אחיו ואל
 בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי
 ובית אביו אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי
 צאן כיאנשי מקנה היו וצאנם ובקרים וכל אשר
 להם הביאו: והיה כייקרא לכם פרעה ואמר מה
 מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו
 ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ
 גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן ויבא יוסף ויגד
 לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרים וכל אשר
 להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה
 אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר
 פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה
 רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו
 אל פרעה לגור בארץ כנען כי אין מרעה לצאן
 אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה
 ישבו גא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל יוסף
 לאמר אביך ואחיו באו אליך ארץ מצרים לפניך
 הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיו
 ישבו בארץ גשן ואם ידעת יש בם אנשי חיל
 ושמתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את
 יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את
 פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך
 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
 ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו
 את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: ויברך יעקב
 את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו
 ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב
 הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
 יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם
 לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב

(46) ואת יהודה שלח לפניו
 אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר
 יוסף מרכבתו ועל לקראת ישראל אביו גשנה
 וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד:
 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי
 את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל
 בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי
 ובית אביו אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי
 צאן כיאנשי מקנה היו וצאנם ובקרים וכל אשר
 להם הביאו: והיה כייקרא לכם פרעה ואמר מה
 מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו
 ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ
 גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן: ויבא יוסף ויגד
 לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרים וכל אשר
 להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה
 אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר
 פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה
 רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו
 אל פרעה לגור בארץ כנען כי אין מרעה לצאן
 אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה
 ישבו גא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף
 לאמר אביך ואחיו באו אליך: ארץ מצרים לפניך
 הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיו
 ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל
 ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ויבא יוסף את
 יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את
 פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך:
 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
 ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו
 את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: ויברך יעקב
 את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו
 ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב
 הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל
 יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם
 לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב

מֵאֵד וּתְלֵה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרֶעִב׃
וַיִּלְקַט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם
וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּשֹׁבֵר אֲשֶׁר־הֵם שׁוֹבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף
אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פְּרֹעֶה׃¹⁴ וַיִּתֵּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר
הִבֵּה־לָנוּ לֶחֶם וְלֵמָּה נִמּוֹת נִגְדָּה כִּי אָפֶס כֶּסֶף׃
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִבּוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם
אִם־אָפֶס כֶּסֶף׃¹⁵ וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן
לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוֹסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה
הַבָּקָר וּבַחֲמָרִים וַיִּנְהַלֵּם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה
הַהוּא׃¹⁶ וַתֵּתֶם הַשָּׁנָה הַהוּא וַיָּבֵאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית
וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְחַד מֵאֲדֹנָי כִּי אִם־תֵּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה
הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנָי לֹא נִשְׁאָר לִפְנֵי אֲדֹנָי בְּלִתֵּי אִם־
גּוֹיְתָנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ׃¹⁷ לֵמָּה נִמּוֹת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם
אֲדַמְתָּנוּ קָנָה־אֲתָנוּ וְאֶת־אֲדַמְתָּנוּ בַּלֶּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ
וְאֲדַמְתָּנוּ עֲבָדִים לְפְרֹעֶה וְתוֹן־זָרַע וְנִחִיָּה וְלֹא נִמּוֹת
וְהֲאֲדָמָה לֹא תִשָּׂם׃¹⁸ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדַמַּת מִצְרַיִם
לְפְרֹעֶה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי־חִזַּק עֲלֵהֶם
הָרֶעִב וַתְּהִי הָאֶרֶץ לְפְרֹעֶה׃¹⁹ וְאֶת־הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ
לְעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קָצְהוּ׃²⁰ רַק אֲדַמַּת
הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֵק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פְּרֹעֶה וְאָכְלוּ
אֶת־חֲקֵם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרֹעֶה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ
אֶת־אֲדַמְתָּם׃²¹ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם
הַיּוֹם וְאֶת־אֲדַמְתְּכֶם לְפְרֹעֶה הֲאֵלֶיכֶם זָרַע וּזְרַעְתֶּם
אֶת־הָאֲדָמָה׃²² וְהָיָה בַּתְּבוּאָת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפְרֹעֶה
וְאַרְבַּע הַיְדֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזָרַע הַשָּׂדֶה וְלֹאֲכַלְכֶם
וְלֹאֲשֶׁר בְּבֵתֵיכֶם וְלֹאֲכָל לְטַפְכֶם׃²³ וַיֹּאמְרוּ הַחִיתָנוּ
נִמְצָא־חֹן בְּעֵינֵי אֲדֹנָי וְהֵינּוּ עֲבָדִים לְפְרֹעֶה׃²⁴ וַיִּשָּׂם
אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֵק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדַמַּת מִצְרַיִם
לְפְרֹעֶה לְחֵמֶשׁ רַק אֲדַמַּת הַכֹּהֲנִים לֹבְדָם לֹא
הָיְתָה לְפְרֹעֶה׃²⁵ וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ
גֹּשֶׁן וַיֵּאחֲזֵנוּ בָּהּ וַיִּפְּרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד׃

מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב
וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשובר אשר הם שוברים ויבא יוסף
את הכסף ביתה פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים
ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נגדה כי אפס כסף
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
אם אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן
להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה
ההוא ונתתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית
ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה
הבהמה אל אדוני לא נשאר לפני אדני בלתי אם
גוינתנו ואדמתנו למה נמות לעיניך גם אנחנו גם
אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתנו עבדים לפרעה ותון זרע ונחיה ולא נמות
והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם
הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם העביר אתו
לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו
את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו
את אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם
היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם
את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה
וארבע הידות יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו החיתנו
נמצא חן בעיני אדני והינו עבדים לפרעה וישם
אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים
לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא
היתה לפרעה וישב ישראל בארץ מצרים בארץ
גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד